

REFORMÁTUS ÉLET

A SZ.R.K.E. EGYHÁZI LAPJA

2022. NOVEMBER

*"Itt sokan egybegyűlve imádkoztak."
ApCsel 12, 12b*

A TARTALOMBÓL

*Lélekben eggyé
forrva beszámoló a
Békés-Bánati találkozóról*

A TARTALOMBÓL

*Jézus mindenkit tanít-Női
konferencia Maradékon*

FÜLE LAJOS:

AKKOR JÖN EL

**Ha fájni kezd majd, ami vagy,
és ami nem vagy, bár lehetnél,
majd ha bevallod végre, hogy
sosem voltál igaz keresztyén,
ha fájni fog, hogy annyian
vannak, kiket megejt a tévhit,
s ajkadról értük száll ima,
akkor jön el az ébredés itt.**

**Majd hogyha bűnné lesz a bűn,
s a Golgotához sírva érsz el
letenni ott mind keserűn
nem alkudva testtel és vérrel,
majd ha hálát adsz JÉZUSÉRT,
s a döntésed is végleg megérik,
mert megtisztított az a Vér
akkor jön el az ébredés itt.**

**Majd hogyha jobban érdekel
kik űk, akik vetnek, aratnak
s közékük állsz és nem leszel
többé olyan fontos magadnak,
mert látod már a tájat itt,
amely aratásra fehérlik,
s munkára lelkesít a hit
akkor jön el az ébredés itt.**

Dallam: Az Istenhez az én szómat...

1. Fejem lehajtom, bánatos, Orcám könnyártól
harmatos, Felleget a homlokom, Lehanyatlík két
karom. Mind valami sötét árnyal, Sóhajtásom
egyre szárnyal,
Tehozzád én Istenem, Oltalmazó fegyverem.

2. Rajtam bűneim tábora, Száma több mint a

föld pora, Vádol, ellenem kiállt ítéletet és halált.
Keresem hitem szemével, Kárhózatom ki venné
el? Nem találok senki mást, Csak Jézust, a
Messiást.

3. Rád tekintve én Jézusom Felderül még borús
arcom, Bátor leszek és erős, Lelkem minden bajt
legyőz. Ajkamon zeng örömeinek, A menny és
föld Istenének, Aki adta szent Fiát Örök életünk
zálogát.

(Borkó Juliánna Buzgóság című énekeskönyvéből)

TARTALOMJEGYZÉK:

HÁZI ÁHITATOK.....	3
AZ IGE MELLETT	9
GYŰLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL.....	12
Gyermekmisszió.....	12
Beszámolók.....	13
GONDOLATÉBRESZTŐ.....	18
Válasz egy névtelen levélre.....	19

CIP - Каталогизacija y publikaciji
Библиотека Матице српске, Нови Сад
275

REFORMÁTUS Élet : a Szerbiai Református Keresztyén
Egyház hivatalos lapja / felelős főszerkesztő Halász Béla -
1. évf., 1. sz. (1966) - . - Bácsfeketehegy :
Szerbiai Református Keresztyén Egyház, 1966- . - Ilustr. ; 30cm

Mesečno
ISSN 2217-7574
COBISS.SR-ID 19120130

Bibliaolvasó kalauz

HÁZI ÁHÍTATOK

2022. NOVEMBER

- 1** **KEDD•** **MARIANNA** **Zsid 7,1–10**
 Keressük a hasonlóságokat a földi és mennyei között. Maga Isten is segít abban, hogy magunk körül és most olvasott szava nyomán észrevegyük azt a mást, a többet, a hasonlóságot, akiben Isten a Fiára utal. **„...mivel pedig hasonló az Isten Fiához...”** (3) – ahogy Ábrahám életében Sále királyának helye volt, mennyivel inkább fontos, hogy Jézus az őt megillető helyen legyen az életünkben. Senki és semmi ne kerüljön oda helyette, mert szenvedéllé válhat az életemben.
2Móz 25
- 2** **SZERDA•** **ACHILLES** **Zsid 7,11–28**
„...ilyen főpapra volt szükségünk..., aki örökre tökéletes” (26.28). Földi lehetőségeink számbavétele után eljutunk-e az örökre tökéletes főpaphoz, Jézus Krisztushoz? Sok szükségünk kielégítése közben rádöbbenünk-e, hogy rá van valójában szükségünk. Ő az az Egy, aki elég mindenre és örökre. Aki úgy él, hogy már csak alkohollal tudja a vágyait kielégíteni, annak is nyilvánvaló lehet, hogy Krisztusra van valójában szüksége.
2Móz 26
- 3** **CSÜTÖRTÖK•** **GYŐZŐ,** **HUBERT** **Zsid 8,1–5**
 Jézus **„...a felséges Isten trónusának jobbjára ült...”** (1), ezért tudjuk, hogy minden földi csak árnyéka, nyomába se ér a személyének. Mit jelent ez a hétköznapi életben, amikor öröm vagy próbák, kísértések, nehézségek érnek? Gondoljuk meg, micsoda lehetőség, hogy olyan főpaphoz lehet emberként közünk, aki teljességgel gyakorolja a hatalmat, nincs korlátok közé szorítva. Segítsen Isten, hogy szorongásainkat, félelmeinket ez a bizonyosság szabadítsa fel.
2Móz 27
- 4** **PÉNTEK•** **KÁROLY** **Zsid 8,6–13**
„Ha a Fiú megszabadít...” (Jn 8,36). Az új szövetségben élt élet valódi szabadságot jelent a bűn, a szenvedélyek rabságától. A régi élet a maga próbálkozásaival idejétmúlt, elavult. Krisztusban az új teljesen másként működik: „Törvényeimet elméjükhöz adom és szívükhöz írom azokat...” (10). Ez úgy mutatkozik meg, hogy az életem részévé válik, ennek alapján rendezem be az életemet. A változás annyira kézzelfogható lehet, mint ahogy az iszákos emberből józan, hitben járó ember válik.
2Móz 28
- 5** **SZOMBAT•** **IMRE,** **TÉTÉNY** **Zsid 9,1–14**
 Amit az ószövetségi áldozat külsőképpen akart kifejezni, az Jézus egyszeri és tökéletes áldozatával belsővé válhat. Megnyílik az ég, és senki, semmi nem zár el attól, hogy személyesen megtapasztaljam Isten irgalmát az életemben. Azok számára, akik bajaik, szenvedélyük miatt csak bezárt kapukat látnak maguk körül, erre a nyitott ajtóra mutathat rá az életünk, és ez **„...megtisztítja lelkiismeretüket...”** (14).
2Móz 29

6

VASÁRNAP•
LÉNÁRD

Zsid 9,15–28

Az evangélium programja tárul elénk a levélből. „...új szövetség közbenjárója lett **Krisztus, mert meghalt az első szövetség alatt elkövetett bűnök váltságáért, hogy az elhívottak elnyerjék az örökké való örökség ígértét**” (15). Bűn és áldozat, váltság és ígértet kapcsolódik össze azért, hogy a mennyei örökséget birtokba vehessük. A kegyelem korszakában a főpapi szolgálat célja a közbenjárás! A mi ügyünkért jár közben, hogy az ő érdeméért mi találjunk kegyelmet Isten előtt. Éppen ezért összpontosíts Jézusra!

2Móz 30

Imádkozzunk gyülekezeteink imaszolgálatának megújulásáért, felépüléséért. Közbenjárásuk ne ütközzék akadályokba (1Pt 3,7).

7

HÉTFŐ•
REZSŐ,
CSENGER

Zsid 10,1–18

„**Íme itt vagyok, amint a könyvtekercsben meg van írva rólam, hogy teljesítem akaratomat, Istenem**” (7). Isten tökéletes akarata az Úr tökéletes áldozata volt a válasz. Hiszen „egyetlen áldozattal örökre tökéletessé tette a megszentelteket” (14). Isten munkája ez! Erről „bizonyoságot tesz nekünk a Szentlélek is” (15). Aki a tökéletes szövetség részeseivé tesz minket: „Törvényemet szívükbe adom, és elméjükbe írom, bűneikről és gonoszságaikról pedig többé nem emlékezem meg” (17). Micsoda kegyelem! Elfogadod? Hiszel benne?

2Móz 31

8

KEDD•
ZSOMBOR

Zsid 10,19–39

Az üldöztetés árnyéka vetült a gyülekezetre. Figyelmeztetésre, bibliai látásra, a Lélekben való megerősítésre volt szükségük. Mi is kapunk bátorítást! „...**bízhatunk abban, hogy bemehetünk a szentélybe Jézus Krisztus vére által...**” (19), azon az új és élő úton, amelyet ő nyitott meg előttünk (20). Ugyanakkor figyelmeztetést kapunk az Úrtól való elsodródás és a hittagadás veszélyére is. A záró sorok állhatatosságra, Isten akaratának cselekvésére buzdítanak. „...**nem a meghátrálás emberei vagyunk, hogy elveszünk, hanem a hitéi, hogy életet nyerjünk**” (39). Biztonságunk az Úrral való kapcsolattól és a hitben való jártasságtól függ!

2Móz 32

9

SZERDA•
TIVADAR,
SZIBILLA

Zsid 11,1–7

A hit hősei felismerték az Úr akaratát, keresték tetszését, és járták útjait. Az első bizonyoságot nyert, hogy ő igaz: hite által hozott áldozata még holta után is beszél (4). A második megerősítést nyert arról, hogy Isten szemében kedves: hit által ragadtatott el, hogy ne lásson halált (5). A harmadik Istennel járt, kijelentést kapott. Istent félve készítette el a bárkát. Hitből való igazság örökösévé lett (7). Szívleljük meg! „**Hit nélkül pedig senki sem lehet kedves Isten előtt...**” (6). Ez a lehetőség kikerülhetetlen ma is. Élünk vele!

2Móz 33

10

CSÜTÖRTÖK•
RÉKA,
ARIEL

Zsid 11,8–22

Isten a hitvalló atyák nevével kötötte össze a sajátját. „...**nem szégyelli Isten, hogy őt Istenüknek nevezzék, mert számukra várost készített**” (16). Ők azzal mutatták meg hitüket, amit tettek, és ahogy éltek. Hogy semmi kétségünk ne legyen Ábrahám határozott jövőképéről, értésünkre adja: „...várta azt a várost, amelynek szilárd alapja van, amelynek tervezője és alkotója az Isten” (10).

2Móz 34

- 11 PÉNTEK• MÁRTON, MARTIN Zsid 11,23–40
 A mai igeszakaszban a hitvallók tablója áll előttünk. Ők azok, „...akikre nem volt méltó a világ...” (38). Ugyanakkor „...hit által Istentől jó tanúbizonyságot nyertek...” (39). Valamennyit az Úr bizonyágai minősítették. Ez a győztes menet ma is sokasodik. Lenyűgöző a bibliai kijelentés: „...Isten számunkra valami különbről gondoskodott, hogy ők ne nélkülünk jussanak el a teljességre” (40). Összetartozunk!
2Móz 35
- 12 SZOMBAT• JÓNÁS, RENÁTÓ Zsid 12,1–11
 Az atlétikából kölcsönzött kép van előttünk. A nézőtér tele van a bizonyágot nyertek fellegével. A mi futásunkat várják, bátorítják. Kijelölt pályán kell futnunk. A teher kifáraszt, a megkörményező bűn csüggedést okoz (1). Mi pedig győzni szeretnénk! Edzőre is szükségünk van, mégpedig a hit pályáján a legjobbra. Ezért hát „nézzünk fel Jézusra, a hit szerzőjére és beteljesítőjére...” (2). A felkészítő program hatékony: „az igazság békességes gyümölcsét hozza azoknak, akik megedződtek általa” (11). Felkészültünk?
2Móz 36
- 13 VASÁRNAP• SZILVIA Zsid 12,12–17
 Erősítétek a gyülekezet megfáradt tagjait, ügyeljete arra, hogy senki se hajoljon el a kegyelemtől – ezt kéri tőlünk az ige. Erősítétek a másikat és ügyeljete a másik üdvösségére. Gondoljuk végig, ki vár most a megerősítésünkre, és vajon kire kellene odafigyelni, hogy ne távolodjon el Istentől! Ha Isten megmutatja nekünk azt a testvért, ne habozzunk. Keressük vagy hívjuk fel és erősítsük meg őt Isten igéjével és szeretetével.
2Móz 37
- Imádkozzunk** a teológiai hallgatókért, akik az ige szolgálatára készülnek.
- 14 HÉTFŐ• ALIZ Zsid 12,18–29
 Isten szava képes megrendíteni a földet és az eget is, de ami a legfontosabb, az ember szívét is. Erre a megrendülésre azért van szükségünk, hogy összetörjön minden, ami ideig-óráig való, és helyette felépüljön a rendíthetetlen és örökkévaló létezésünk a mi közbenjárónk, Jézus Krisztus által.
2Móz 38
- 15 KEDD• ALBERT, LIPÓT Zsid 13,1–6
 Az ige ereje az ember életének tisztaságában látszik meg. Paráznákból tiszta házaséletet élő, a pénzsóvárakból elégedett emberek formálódnak Krisztus által. Isten ereje mindenkinek az életét újjá tudja teremteni. Ez az újjáteremtett élet pedig megtelik testvérszeretettel, amely a másik javát keresi és munkálja. Aki a felebarátját szereti, abban már Krisztus él.
2Móz 39

- 16 SZERDA•
ÖDÖN,
EDMOND Zsid 13,7–25
- Miközben minden változik és nincs itt a földön semmi maradandó, addig Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. Az ember mindig is vágyott olyan erős kapaszkodókra, amelyek nem változnak az idők forгатagában. Jézus Krisztus hozzánk való szeretete és nekünk tett ígéretei ilyen erős és változhatatlan kapaszkodók. Vele való személyes kapcsolatunkat úgy élhetjük meg ma, ahogy tettük tegnap, és ahogy fogjuk holnap is.
- 2Móz 40
- 17 CSÜTÖRTÖK•
HORTENZIA,
GERGŐ JSir 1
- A legnagyobb bajban két mondat szokott elhangozni az ember ajkáról. Az egyik, hogy Isten igazságtalan, mert engedi a rosszat, míg a másik szerint Isten igazságos, mert engedi a rosszat. Jeremiás képes kimondani az utóbbit. A bajban és a szenvedésben vállalni azt, hogy Isten igazságos, én viszont engedetlen voltam vele szemben, nem más, mint tiszta bűnvallás, amit követhet majd a terhek leoldása a bűnbocsánat megtapasztalása által.
- Lk 1,1–25
- 18 PÉNTEK•
JENŐ JSir 2
- Borzasztó szenvedést ír le a próféta, aki az egész nép nevében vall bűnt egy istentelen időszak után. Az egésznek az volt az oka, hogy a próféták nem nevezték néven a bűnt, sőt hiábavaló látomásokkal vezették félre a népet. Minden látás, amely nem az Urat látja, hiábavaló és az eredménye szenvedés lesz. Az ige arra hív, hogy keressük és lássuk meg az Urat, hogy jövőnk biztonságban legyen.
- Lk 1,26–38
- 19 SZOMBAT•
ERZSÉBET,
ZSÓKA JSir 3
- „De ha újra meggondolom...” (21) – mondja Jeremiás. „...változtatok meg értelmek megújulásával...” (Róm 12,2) – mondja Pál. Megtérésünk új gondolkodást eredményez, aminek eredménye az Úrban való reménység és bizalom. Olyan szép ez a költőien megfogalmazott reménység, hogy ez nem is körülírásra, hanem inkább memorizálásra szorul: **„Szeret az Úr, azért nincs még végünk, mert nem fogyott el irgalma: minden reggel megújul. Nagy a te hűséged! Az Úr az én osztályrészem – mondom magamban –, ezért benne bízom. Jó az Úr azokhoz, akik benne reménykednek, akik hozzá folyamodnak. Jó csendben várni az Úr szabadítására”** (22–26). Legyen ez valóság mindannyiunk életében!
- Lk 1,39–45
- 20 VASÁRNAP•
JOLÁN JSir 4
- „Már a szemünk is belefáradt, vártuk a segítséget, de hiába...” (17). A szenvedő nép vezetői abban reménykedtek, hogy jön az egyiptomi felmentő sereg. Nem Istentől kérték és várták a segítséget, és hiábavalónak bizonyult reménységük, mert a segítség nem érkezett meg. Hányszor éltünk át hasonló siralmas helyzetet személyes életünkben, és népünk zivataros történelmében is! „Segítségem az Úrtól jön...” – valljuk a zsoltárossal együtt (121,2). Ő „...mindig biztos segítség a nyomorúságban” (Zsolt 46,2).
- Lk 1,46–56
- Imádkozzunk** örökkévalóság vasárnapján azért, hogy az örök élet reménysége töltse be szívünket, és különösen gyászoló testvéreink életében adjon valódi vigasztalódást feltámadt Urunk jelenlétében.

21
HÉTFŐ•
OLIVÉR

JSir 5

„De te, Uram, trónodon ülsz örökké, királyi széked megmarad nemzedékről nemzedékre” (19). A változás, a romlás, a pusztulás közepette még inkább hangsúlyos: Istenben nincs változás. Ő örökké ugyanaz. Tőle függ minden, övé a hatalom. A Nebukadneccarok hatalmaskodhatnak, de semmiben sem befolyásolják az Örökkévaló hatalmát. Isten királyi uralma valóban mindenható, örökkévaló, változatlan nemzedékről nemzedékre. Biztonságban van az az ember, aki ezt nemcsak tudja, hanem ennek megfelelően él. Így lehet nyugodt, kiegyensúlyozott élete. Tartozunk mi is közénk!

Lk 1,57–66

22
KEDD•
CECÍLIA

Dán 1

„Dániel azonban elhatározta, hogy nem szennyezi be magát a király ételével és azzal a borral, amit ő szokott inni” (8). Dániel és társai életét az „együttműködni, de megalkuvás nélkül” alapelve határozta meg. Hitüket az egyedüli Istenben sohasem adták fel. Tudtak határozott igent és nemet is mondani! Készek voltak Babilont szolgálni, de nem a saját nemzeti történelmük, hitük és törvényeik feladásával. Istenükhöz nem lettek hűtlenek. Példát vehetünk róluk, miközben ebben a világban élünk, dolgozunk és szolgálunk.

Lk 1,67–80

23
SZERDA•
KELEMEN,
KLEMENTINA

Dán 2,1–23

„...irgalomért könyörögtek a menny Istenéhez, hogy e titok miatt ne vesszenek el...” (18). Dániel és barátai Istenhez fordulnak, és imájuk meghallgatásra talál. Az ima párbeszéd Istenrel! Éjszakai látomásban ad Isten útbaigazítást, a titok lelepleződik. Dániel pedig áldja Istent, akié a bölcsesség és a hatalom, aki „bölcsességet ad a bölcseneknek, és tudományt a nagy tudósoknak” (21). Ő tárja fel a titkokat, és nála van a teljes világosság. Jézus is ezt ígéri: „...mindazt, amit imádságban hittel kértek, megkapjátok” (Mt 21,22).

Lk 2,1–20

24
CSÜTÖRTÖK•
EMMA

Dán 2,24–49

„...támaszt majd a menny Istene egy királyságot, amely nem semmisül meg soha...” (44). Az isteni ítélet köve nem céltalanul zúzza össze ennek a világnak a birodalmait, hanem azért, hogy helyet készítsen az örök királyság számára. Ez Jézus Krisztus személyéhez kötődik, akié az egész föld, akinek Jeruzsálemben történő bevonulásakor ezt kiáltják: „Áldott, a király, aki az Úr nevében jön!” (Lk 19,38). Ő az, aki az utolsó ítéletkor így szól a jobb keze felől állókhoz: „Jöjjetek, Atyám áldottai, örököljétek az országot...!” (Mt 25,34)

Lk 2,21–40

25
PÉNTEK•
KATALIN,
KATINKA

Dán 3,1–25

Van nekünk Istenünk, akit tisztelünk: ő ki tud minket szabadítani az izzó tüzes kemencéből, és ki tud szabadítani a te kezedből is, ó, király!” (15.17). A három ifjú hitvallása bátor, világos, és megkérdőjelezhetetlen. Istenük hatalmában, mindenekfelett való erejében nem kételkednek. Saját életükben így megtapasztalhatják Isten ígéretének valóságos erejét: „Ha tűzben jársz, nem perzselődsz meg, a láng nem éget meg téged” (Ézs 43,2).

Lk 2,41–52

26 SZOMBAT• VIRÁG Dán 3,26–33
 „...**nincs más isten, aki így meg tud szabadítani**” (29). Isten szabadítása nem ismer határokat. Ahogyan a tűzben megjelent Valaki, úgy hisszük, hogy a bűn és kárhozat pusztító kemencéjében így jelent meg az élő Isten Fia, hogy kiszabadítson minket a bűn és a halál hatalmából. Önmagát adta értünk, hogy életünk legyen, és az örök élet várományosai lehessünk.

Lk 3,1–20

27 ADVENT 1. VASÁRNAPJA• VIRGIL Dán 4,1–14
 „**Tudom, hogy szent, isteni lélek van benned...**” (6). Dániel a pogány királyi udvarban élve nem az őt körülvevő kultúra bálványaihoz és szokásaihoz, hanem Isten akaratához igazodik hitében és életmódjában. Környezete talán furcsának találja, de hivatali felettese olyan embernek ismeri őt, akit érdemes megkérdezni, ha egy krízishelyzetben tanácstalan. Te áldás vagy-e nem hívő környezetnek azáltal, hogy Jézussal élsz?

Lk 3,21–38

Imádkozzunk, hogy adventi alkalmainkon élő ige szóljon!

28 HÉTFŐ• STEFÁNIA Dán 4,15–34
 „**Most azért én, Nebukadneccar, dicsérem, magasztalom, és dicsőítem a mennyei Királyt**” (34). Életed kulcskérdése nem az, hogy mekkora hatalmad, vagyonod, erőd, tehetséged van, hanem hogy azzal Istenre mutatsz-e vagy magadra? Az alázat azt jelenti: értékeled, amit Istentől kaptál, neki köszönöd meg, és őt szolgálod vele. Ezt a leckét a nagy hatalmú királynak is meg kell tanulnia, ahogy neked is. Az ige és életed nehéz helyzetei is erre figyelmeztetnek.

Lk 4,1–13

29 KEDD• TAKSONY Dán 5,1–7
 Isten nem hagyja, hogy az ember büntetlenül dicsőítse bálványait, és azokban bízva gyalázza szentségét, nyíltan megtagadja rendjét. A történelem során számtalanszor engedte, hogy ember által istenített, biztosnak hitt oszlopok összeomljanak, maguk alá temetve életüket, társadalmi rendszereket. Vajon a mi társadalmunk számára meddig tart még a türelem? És számodra? Térj meg még ma az élő Istenhez!

Lk 4,14–30

30 SZERDA• ANDRÁS Dán 5,8–6,1
 „**Akkor Bélsaccar parancsára Dánielt bíborba öltöztették...**” (29). A király prófeciára adott válasza pozitívnak tűnik, valójában azonban végtelenül szomorú, ha az igehallgató az igehirdető személyével foglalkozik – akár gyalázza, akár „bíborba öltözteti” – ahelyett, hogy az ige üzenetére megtérne. Az egyszeri londoni kereskedő Spurgeon prédikációjáról mondta: „a szavakra már nem emlékszem, de azt tudom, hogy másnap a Temzébe dobtam a hamis mérlegemet”. Az így fogadott ige tudja megmenteni a lelkedet (Jak 1,21).

Lk 4,31–37

AZ IGE MELLETT

Péter megszabadul a börtönből

„Azon az éjszakán, amikor másnap Heródes elő akarta vezetetni, Péter - két bilincsel megkötözve - két katoná között aludt, az ajtó előtt pedig örök őrizték a börtönt. És íme, az Úr angyala odalépett hozzá, és világosság támadt a cellában; oldalát meglökve felébresztette Pétert, és így szólt hozzá: „Kelj fel gyorsan!” Erre lehulltak a bilincsek Péter kezéről. Ezt mondta neki az angyal: „Övezd fel magadat, és kösd fel sarudat!” Péter megtette. Az angyal pedig ezt mondta neki: „Vedd fel a felsőruhádát, és kövess engem!” Ekkor kiment, és követte őt, de nem tudta, hogy valóság az, amit az angyal cselekszik, hanem azt hitte, hogy látomást lát. Amikor átmentek az első őrségen, majd a másodikon, eljutottak a vaskapuhoz, amely a városba visz. Ez magától megnyílt előttük. Mikor kiment rajta, végighaladtak egy utcán, aztán hirtelen eltávozott tőle az angyal. Ekkor Péter magához tért, és így szólt: „Most tudom igazán, hogy az Úr elküldte az ő angyalát, és kimentett engem Heródes kezéből, és mindabból, amit a zsidó nép várt.” Amikor feleszmélt, elment Mária házához. Ez anyja volt annak a Jánosnak, akit Márknak is neveztek. Itt sokan egybegyűlve imádkoztak. Amikor megzörgette a bejárati ajtót, odament egy Rodé nevű szolgálóleány, hogy megtudja: Ki az? Amikor megismerte Péter hangját, örömeiben nem nyitotta ki a kaput, hanem beszaladt, és hírül adta, hogy Péter áll a kapu előtt. De azok azt mondták: „Elment az eszed!” Ő azonban bizonygatta, hogy úgy van. Azok erre így szóltak: „Az ő angyala az!” Péter azonban tovább zörgetett. Amikor pedig kaput nyitottak, és meglátták őt, elámultak. Akkor intett nekik a kezével, hogy hallgassanak, és elbeszélte nekik, hogyan vezette ki az Úr a börtönből, és így szólt: „Mondjátok el ezeket Jakabnak és a testvéreknek!” Azután kiment, és más helyre távozott. Amikor megvirradt, nem csekély riadalom támadt a katonák között, hogy vajon mi történt Péterrel. Heródes pedig kerestette őt, és amikor nem találta, kivallatta az őrséget, és megparancsolta, hogy vessék börtönbe őket. Aztán lement Júdeából Cézaráába, és ott tartózkodott.” (ApCsel 12,6-19)

Mindnyájan ismerjük a közmondást: Ember tervez, Isten végez. Itt is ennek az igazságát tapasztaljuk meg. Péter fogságban van, erős őrizet alatt. Heródes király már el is tervezte a kivégzését. Nem akarja megzavarni az ünnepet, ezért a kovásztalan kenyerek napjai után (Nisan 14-21) akarta megvalósítani. Ő tervez. A gyülekezet „buzgón imádkozott érte Istenhez” (5. v.). A kivégzés előtti éjszakán „az ÚR angyala odalépett hozzá és világosság támadt a cellában” (7). Az ember, még az emberileg leghatalmasabb, a király is csak sötétséget tud teremteni, de az ÚR angyala körül világosság lesz a börtön cellájában is. Az angyal felkelti az alvó Pétert és biztatja: „kelj fel gyorsan!” Erre lehullottak a bilincsek Péter kezéről. (7/b). Az ember megkötözni tud. Az ember csak arra képes, hogy szabadságában korlátozza a másikat, de Isten angyala szabadságot biztosít pusztán jelenlétével a fogvatartott apostolnak. Az irányítás teljes egészében az angyal oldalán van: „Övezd fel magad és kösd fel sarudat”(8). Mondta Péternek, aki meg is tette, amit kért, a felső ruháját is felveszi és követi az angyalt. S azt írja a Biblia: „nem tudta, hogy valóság az, amit az angyal cselekszik, hanem,

azt hitte, hogy látomást lát” (9. v.). De sok ember volt és van így, amikor Isten csodálatos módon cselekszik, akkor azt hiszi, hogy mindaz, ami vele történik, az nem is valóság, hanem csak álmodik. Péter sem gondolkozott másképpen. Csak, amikor a városba vivő útra érnek, akkor érzékeli, hogy vele csoda történik. S így szól:” Most tudom igazán, hogy az ÚR elküldte az ő angyalát és kimentett engem Heródes kezéből, és mindabból, amit a zsidó nép várt”(11). Hasonló eseményről ír a Dániel könyve, amikor ezt olvassuk: „Áldott legyen Sadrak, Mésak és Abédnegó Istene, mert elküldte angyalát, és kiszabadította szolgáit, akik benne bíztak.”(Dán 3,28). Később Dániel így szól: „Az én Istenem elküldte angyalát és bezárta az oroszánok száját, úgyhogy nem bántottak engem”(Dán 6,23). Istennek tehát megvoltak és megvannak az eszközei, hogy az övéit megmentse. Pétertől csak akkor távozik el az angyal, amikor úgy érzi, hogy biztonsággal kivezette a börtönből.

Ő pedig elmegy ahhoz a házhoz, ahol tudja, hogy a gyülekezet együtt imádkozik érte. Péter zörget, s kimegy Rodé, a szolgálóleány, aki mikor megismerte Péter hangját „örömeiben

nem nyitotta ki a kaput, hanem beszaladt és hírül adta, hogy Péter áll a kapu előtt” (14. v.). Amikor valaki zörget, vagy csenget, a kapun akkor ki kell menni, s ha felismertük be kell engedni. Nemrégiben jött hozzám valaki, a gyomokat akarta lepermetezni. Csengetett, abban az időben, amikor a tejet szokták hozni és csengetnek egyet, hogy itt a tej. Mi azt hittük, hogy a tejes néni csenget, folytattuk a reggeli áhítatunkat. Majd 2 nap múlva a bibliaórán mondta az illető felesége, hogy nem voltunk otthon ekkor és ekkor, amikor a férje keresett és senki nem ment ki a csengetésre. Azt hiszem, hogy Rodé is és mi is megtanultuk, hogy ha csengetnek, ki kell nyitni a kaput. Jézus

is erre tanít:” zörgessetek és megnyitattik néktek” (Mt 7,7). Péter esetében volt még egy másik baj is. Ezek a gyülekezeti tagok imádkoztak ugyan Péterért, de nem hitték, hogy valóban ott van, hogy kiszabadult a Heródes fogságából. Így gondolkodtak: „Elment az eszed!” „Az ő angyala az” (15). Péter viszont tovább zörgetett, s amikor meglátták elámultak (16). Péter pedig elmondta, hogyan mentette ki az Úr a Heródes kezéből, s kérte, hogy mondják el ezeket Jakabnak és a testvéreknek. Nekünk is az a feladatunk, hogy elmondjuk másoknak is, hogy mit tett velünk az ÚR!

Advent első vasárnapjára

Lectio: ApCsel 13,16-52

„Az ő utódai közül támasztotta Isten ígéret szerint Izráelnek üdvözítőül Jézust, miután János előre, még az ő eljövetele előtt hirdette Izráel egész népének, hogy térjenek meg és keresztkedjenek meg. Amikor pedig János bevégezte pályafutását, így szólt: Én nem az vagyok, akinek ti gondoltok engem. Hanem íme, utánam jön az, akinek a saruját sem vagyok méltó leoldani.” (ApCsel 13,23-25)

Kedves Testvéreim!

Az adventet a saját szívünkben kezdjük el! Egy novellában szól Dosztojevszkij orosz író egy fiatal emberről, aki mélyen csalódott az emberekből, mivel olyan sok a gyűlölet és durvaság, aljasság, önzés, háború. Csalódott a világ állapotában, elhatározta, hogy nem érdemes élni ilyen körülmények között. Leült a szobájában, s revolverét akarta elsütetni, ami az asztalon feküdt. Midőn a világ gonoszságáról gondolkodott, elaludt, és álmában egy másik planétán járt. Ott olyan emberekkel találkozott, akik teljes békeességben éltek egymással, ott nem voltak konfliktusok, nem volt háború, nem volt vérontás. Ezen a bolygón teljesen elcsodálkozott a fiatalember. S egy félelmetes, rettenetes felismerésre jutott: Mindenütt, ahova elérkezett, hirtelen ellenségeskedés, meg nem értés lángja csapott fel. Mindenütt, ahol csak járt, az emberek már nem értették meg egymást. – Amikor felébredt, már világos volt előtte: A világ nyomorúsága a saját makacs, önző szívünkben kezdődik.

A mi egyetlen reménységünk, hogy Isten a mi szívünket át tudja alakítani, és békeessége eszközévé tud tenni minket.

Ma két oldalát nézzük meg adventnek: az isteni készítés és az emberi elfogadás oldalát!

Ilyenkor adventben ki szoktuk ragadni a történeti keretből az ide vonatkozó próféciákat. Szólunk Isten ígéreteiről, ami a próféták száján át elhangzott. Szólunk Keresztelő Jánosról, az ő tevékenységéről. Máriáról, Józsefről, stb.

Ma egy különleges helyzetben, az üdvözítés története környezetében, történeti háttérben szól és valósul meg Isten üzenete. Látjuk, és érezzük tehát, hogy mi a legfontosabb? Az, hogy Isten hatalmasan cselekszik. Ő az, aki már jóval korábban kiválasztotta népét. S a kiválasztás nem öncél, nemcsak a népért van, hanem az egész világ idvezítéséért!

Nem elhamarkodott cselekedet, nem véletlen, hanem Isten valóságos őszinte elhatározása: Amit tesz Isten, értünk emberekért teszi. Nem akarja a bűnös halálát, hanem azt akarja, hogy a bűnös ember megtérjen és éljen!

Nézzük most részletesen az üdvtervet úgy, hogy mi az, amit Isten értünk tett az Ószövetségben, az idők teljességében és az első keresztyén időkben. 1.) Felületes Biblia-olvasónak talán fel sem tűnik, hogy már az ószövetségi történeten átvonuló üdvtörténet érte van. Pedig minden érettünk van!

A kezdeményezés az Istené: Ő választotta ki az őszövségi népet! Akit, s akiket kiválasztott, azt és azokat felmagasztalta! Ez a felmagasztalás nem más, mint felemelés a többi nép közül.

Azt, akit Ő kiválaszt, azt felmagasztalja. Ezt a felmagasztalást nem lehet, és nem lehetett kiérdemelni. Ez ott és akkor, és ma is Isten kiválasztó kegyelmének köszönhető. Az Isten a jövevény népet magasztalta fel. A jövevényeket hozta ki mindenható karja által!

Tehát itt is Isten cselekedett: Itt is az ő hatalma, ereje, kezdeményezése mutatkozik meg! Azt éli át a nép, amit később az énekszerző így fogalmaz: Sasszárnyon hordozott, vezérelt, bajodban védett...”

Miért? Mert célja volt vele. Mert a világ megváltása volt a tét! Mert nem akarja a bűnös halálát, hanem azt akarja, hogy megtérjen és éljen!

b.) A kezdeményező, a szabadító Isten 40 éven át „dajkálta” ezt a népet a pusztában! Milyen odafigyelés, mennyi kedves szó, mint a gyermeket az édesanyja, úgy dajkáltanépét az Úr! Istenkövetői vagyunk, nem kellene-e nekünk is bűnbánattal leborulni, s elmondani, hogy Uram! Te dajkáltad néped egykor, dajkáltál bennünket is. Nekünk is dajkálnunk kell azokat, akiket ránk bízál, akik közvetlen környezetünkben vannak! Hisz minden ember melegségre, szeretetre vágyik, s ezt Isten adhatja meg! Senki más, csak Ő, s a Benne bízók valljuk meg őszinte bűnbánattal, hogy ezt mi nem tettük meg: Többnyire elvárásaink vannak emberektől, Istentől, minthogy mi teljes szívvel felé fordulnánk!

c.) Micsoda isteni szeretet: hét népet űzött ki előlük Isten, csak, hogy legyen otthonuk, legyen hazájuk. S beteljesedjen az Isten ígérete, beteljesedjen az Ő szent akarata. – De mindezt

úgy írja le, hogy Isten az övéi kedvéért, kedvükért tette.

Bírákat is adott nekik az Isten 450 éven át, mert bajban voltak.

S, mikor királyt kértek maguknak, akkor megkapták Sault, majd Dávidot. Tehát Isten valóban dajkálta népét, valóban kedvében járt az övéinek!

2.) S végül Dávidnak magvából küldötte a Megváltót! Mennyi szeretet, dajkálás, édesgetés egy népért, amelynek bűneit és alkalmatlanságát most nem is említi az Isten. De tudjuk, hogy azért kell megváltás, mert nem akarja bűneiben hagyni az övéit, hisz „a bűn zsoldja a halál”. De ebből a felsorolásból látjuk, hogy „Isten kegyelmi ajándéka örök élet.” (Róm 6,23)

S az útkészítő Jánosban is meg kell látni, fel kell fedezni az alázatos, hű szolgát, aki tudja, hogy „saruja szíját sem méltó megoldani” a Megváltónak, aki életét adja övéiért!

Az ő feladata volt a megtérés keresztségének meghirdetése!

3.) A zsidók, akiknek ma elvitték Pálék az örömhírt, ellenálltak, amit Pál úgy értékelt, hogy megvetik az Isten ígését, és nem ítélik magukat méltónak az örök életre, s ezért a pogányokhoz mentek. Minden hiábavaló lett volna? Nem. – A világért történt, a pogányokért is. Ámen.

*Dr. Sándor Endre (†)
lelkipásztor*

RÁDIÓS ISTENTISZTELET

Értesítjük testvéreinket, hogy református istentiszteletünket 2022. November 27-én közvetíti az Újvidéki Rádió. Vallási műsorunk ultrarövid hullámon, vasárnap reggel 8:05 -kor a **90,5/92,5 MHz**-en hallható.

A Szerbiai Református Keresztyén Egyház honlapja: **www.reformatusok.rs**

GYÜLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL

GYERMEKMISSZIÓ

A jövő nemzedékei

Halász Renáta
pedagógus,
gyermekmisszió
munkatárs

„Nem titkoljuk el fiaink elől, elbeszéljük a jövő nemzedéknek: az Úr dicső tetteit és erejét, csodáit, amelyeket véghez vitt.” Zsoltárok 78,4

Hétről hétre igyekszünk egybegyűjteni a bácsfeketehegyi gyermekeket és ifjakat a Gyermekmisszió által szervezett alkalmakra. Igyekszünk a gyermekek kora szerint foglalkozni velük és a foglalkozások után szabad aktivitásban engedni őket barátkozni, friss levegőn játszani.

Legkisebbekkel a teremtés történetét dolgozzuk fel és hamarosan kezdjük Noé történetét. A gyermekek nagyon nyitottak a tanításra és örülnek, mikor együtt énekelünk. Nagy örömünkre a kisiskolásokon kívül sok óvodás gyermek is jelen van. Külön köszönjük minden kedves anyuka és nagymama segítségét, akik ott vannak egész idő alatt és segítenek a gyermekek körüli teendőknél. Hisszük, hogy az Úr gazdagon megáldja mindenki fáradozását és segítségét!

A serdülő korosztállyal most fejezzük a Tízparancsolat

tanítását, minden alkalommal egy parancsot vettünk át és beszélgettünk róla. Nehéz helyzetben vannak a mai fiatalok, hiszen a világban egész más a „menő és divatos” dolog, mint amit a Bibliában Isten elvár tőlünk, az Ő gyermekeitől. Ebben is segítünk útbaigazítást adni nekik.

A bibliaórán kívül igyekszünk más programokkal is gazdagabbá tenni a délutánt. Legnépszerűbb a foci és a Lego játék. A lányok szeretnek festeni, kézimunkázni. Egy délutáni programban palacsinta partit szerveztünk a gyerekek nagy örömeire. De rajzfilmet és filmet is szoktunk vetíteni.

Reméljük, jó földbe, puha szívbe hullanak az Ige magvak és Isten szeretetében, ismeretében nőhet fel a következő generáció.

BESZÁMOLÓK

Lélekben egyg  forrva

Mottó: "Legyetek irgalmasok, amint a ti Atyátok is irgalmas!" (Lk 6, 36)

*Írta és fényképezte:
Martinek Imre újságíró*

Október elsején tartották meg Sarkadon (Békés megye, Magyarország) a történelmi Békés-Bánáti Református Egyházmegye VIII. találkozóját.

Az eseményre, vagyis a három részre tépett, néhai Körös-Maros közti Szent Társaság (utód) gyülekezeteinek összejövetelére, két év kényszer szünet után kerülhetett sor. Isten kegyelméből, aki égiszünk alól (mármint a Bánáti Egyházmegyéből) hivatalosan Hertelendyfalva és Magyarittabé református közösségeiből útnak induló maroknyi küldöttség utait egyengeté. *Magvető havában.*

Az ünnepi bevonulást követő percekben **nt.Koncz Zsolt**, a házigazda sarkad-belvárosi református gyülekezet lelkipásztora mondott köszöntőt, előimát **nt.Demeter Ottó** békési esperes, nyitó áhítatot (Mk 3, 20-30) **nt.Forró László**, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület főjegyzője, a záróimát pedig **nt.Tóbiás Tibor György** esperes, az Aradi Református Egyházmegye előljárója tolmácsolta. A világi felszólalók között elsőként **dr.Sipos Lajos**, a sarkadi kormányhivatal vezetője, majd pedig **Mester Judit Ibolya** Sarkad város alpolgármester asszonya mondott alkalmi köszöntőt. A folytatásban, előbb **Tokai Ágnes** magánénekes mutatkozott be – **Tokai Erzsébet** orgona kíséretében, majd annak rendje s módja szerint, az (utód)egyházmegyék (Arad – Tóbiás Tibor György esperes; Bánát – Halász Béla, a SZRKE püspöke;

Békés – **Demeter Ottó** esperes; Csongrád – Juhász András esperes és Temesvár – Bódis Ferenc esperes) képviselői tartottak rövid beszámolót arról, hogy s miként vannak mostanság...Eredetileg öt percre kallibrálva előadónként. Miközben *egyértetett*, sem a helyben topogás, sem a hátrafelé haladás nem *egészséges*, s tovább csupán az eke szarvát (még) keménye(bbe)n megragadva lehetséges menni!

A kísérő programok között megkülönböztetett helyet kapott a kolozsvári, ámde gyulafehérvári születésű Gy.Szabó Béla (1905-1985) festő és grafikusművész alkotásainak bemutatása (**Ferenczy Miklós** kolozsvári lelkipásztor, a hagyaték őrzőjének és képviselőjének méltatásában), **Zsombori Erzsébet "Zsimbi"** alkotóművész A béke csöndje címet viselő selyemkép kiállításának megnyitása sarkadi Bartók Béla Művelődési Házban... Tapasztalhattuk továbbá – a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Nőszövetségeinek kézzel másolt, bőrkötésbe gyűjtött Bibliáján keresztül, bizony a járvány idején is lehet(ett) értékeset és maradandót alkotni. A rendhagyó vállalkozást **nt.Vinczéné Pálfi Judit** lelkipásztor méltatta. A templom főbejárata melletti kisteremben pedig Hálászoba nyílt. A személyes elcsendesedés megéléséhez, átéléséhez. *Az utaimon elébem gördített kövekért, mert idővel hidat építhettem belőlük. A magamban és embertársaim között tátongó szakadék áthidalásáért. (e bejegyzést a helyszíni üzenőfalon leltük.)*

Bemutatóalkalmat kapott továbbá **Szabó János Bence** kisteleki segédlelkész, nemkülönben **dr.Hegyi Ádám** a Szegedi Tudományegyetem egyetemi docense, történész-kutató, aki a Békésbányai egyházmegye területén végzett legújabb kutatásainak eredményeiről referált. Az újonnan megtalált forrásokról, az új publikációkról, illetve a régi/új adatbázisról, mely továbbra is szabadon elérhető minden érdeklődőnek.

Majd *lőn* koszorúzás a templom melletti katona szobránál, melynek talapzatán az alábbi reménykedő felvéset olvasható: *“Megvirrad még valaha, nem lesz mindig éjszaka a magyarnak.”*

A pihenésre, felüdülésre és kötetlen társalgásra fenntartott röpke néhány óracska után hirtelen a szeszélyeskedő nyárvégi időjárás is átvette a kezdeményezést odakünn. A templomban a körösladányi **Kun Rajmund** orgonaművész hangszeres szolgálata volt épp időszerű, a kora délutáni istentisztelet nyitányában pedig a sarkadi **Jantyk Zsanett** gyülekezeti tag tolmácsolá Wass

Albert költeményét. *A bujdosó imáját.* Előfohászt (Ézs 55, 6-11) **nt.Juhász András**, a Csongrádi Református Egyházmegye esperese mondott, imádságot **nt.Bódis Ferenc**, a Temesvári Református Egyházmegye esperese, az Úr igéjét (2Kor, 12, 2-9) pedig **ft. dr.Fekete Károly**, a Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke hirdeté. Ágendás lelkészként **ft. Halász Béla** püspök úr szolgált. Az elbocsájtó áldás előtt végül az újabb pántlika is felkötött a vándorzászlóra, mely 2023 őszéig az Aradi Református Egyházmegyébe költözött át. Ott *lészen* ugyanis, az Úr kegyelméből, a IX.találkozó. Valahol. Lévén a pontos helyszín még várat magára...

Az ünnepség perselyezése, valamint az önkéntes adományok a kárpátaljai testvérek megsegítésére lesznek átütemezve.

...

Helyszíni tudósításom logisztikáját ezúttal is a zentai Tripolszki Dalibor és családja, valamint Pappné Szénási Emőke, a hódmezővásárhelyi ótemplomi gyülekezet oszlopos tagja karolta fel. Köszönet nekik érte.

KÁRPÁT-MEDENCEI IMANAP

Előkészítő konferencia Horvátországban

Írta:

Halász Zsuzsanna,
Nőszövetség elnöke

A Kárpát-medencei imanapot 2006 óta tartják meg a református gyülekezetekben minden év december első vasárnapján. Az imanap gondolata nőszövetségi kezdeményezésre született, válaszul a 2004. december 5-i kettős állampolgárságról szóló sikertelen népszavazásra, kifejezve az anyaországon túl élő magyarsággal való együttérzést. A keresztyén szeretet így győzedelmeskedett a gyűlölet felett. Az imanap anyagát és a liturgiát minden évben a Kárpát-medence egy-egy református egyházkerületének nőszövetsége készíti elő. Így egy nagy imaközösségben imádkozunk mindannyian egymásért.

2022-ben a programot a Horvátországi Református Keresztyén Kálvini Egyház Nőszövetsége állította össze. Ennek bemutatására konferenciát szerveztek a kárpát-medencei református kerületi nőszövetségek vezetői részére. Szeptember 22-e és 25-e között mintegy negyvenen gyűltünk össze Kopácson. Nagy örömünkre szolgált, hogy a háború ellenére kárpátaljai testvéreink is el tudtak jönni, és együtt lehettünk a testvéri közösségben. Az áhítatok, egyházi ismertetőik és beszámolók mellett nagyon érdekes és építő előadásokat is hallhattunk. Így a vörösmarti származású első magyar teológusnőről, Novák Olgáról, és a kopácsi Borkó Juliannáról, a zsolttáros asszonyról, aki a biblikus énekek szerzése mellett bibliakört vezetett és szervezett, valamint evangelizált. Énekeskönyvünk 416. énekét ő írta, a Bár

zordonnak látszik útam itt alatt kezdetűt, amelyet szívesen énekelünk.

A Horvátországban élő reformátusok múltja a reformációig mutat vissza. Ebből ízelítőt kaptunk a szombati kiránduláson. Alkalmunk volt megtekinteni a különböző emlékhelyeket és templomokat. Sajnos nem tudtunk minden jelentős helyet és templomot megnézni az ottani egyház-szakadás miatt.

Vasárnap a Karancson megtartott úrvacsorás istentisztelettel zárult a konferencia.

A többnapos közös program és együttlét tovább segítette hitünk épülését és egymás jobb megismerését. Ha jobban ismerjük egymást, jobban tudunk egymásért imádkozni.

Imádkozunk, hogy ez a rövid kis beszámoló, azokat is az imanap megtartására indítsa, akik eddig még nem kapcsolódtak be ebbe az imaközösségbe.

December 4-én imádkozunk együtt horvátországi testvéreinkkel, hiszen a reformációtól egészen a délszláv háborúig egy egyháztest voltunk, ők állnak legközelebb hozzánk!

Az imanap anyaga letölthető lesz a reformatus.hu honlapjáról.

Női konferencia Maradékon

Stanyó Tóth Gizella
újságíró

Jézus mindenkit tanít

„...hanem az Úrnak szolgáljatok teljes szívetekből!” (1Sám 12,20)

Bibliai idézet jegyében tartottuk meg Országos Egyházunk Nőszövetségének konferenciáját a reformáció, illetve őszutó vagy Mindszent havában (15-én), Maradékon. A kellemes napsütésben még meghittebbnek tűnt a vendégvárás a parókia udvarában, ami az imateremben meleg teával, kávéval, sós süteményekkel folytatódott. „Kicsi fehér templomunk” (Reményik Sándor) harangja tíz órakor, a Női konferencia kezdetére hívott valamennyiünket: Országos Egyházunk különböző gyülekezeteiből, a Horvátországi Református Keresztyén Kálvini Egyház (HRKKE) gyülekezeteiből érkezettekkel, a maradéki testvéreinkkel együtt. Halász Zsuzsanna, a Szerbiai Református Keresztyén Egyház Nőszövetségének elnöke szeretettel köszöntött mindannyiunkat.

„Vezess Jézusunk, / S veled indulunk, / Küzdelemre hív az élet, / Hadd kövessünk benne Téged.” (397) dicséretünk együtt éneklését követően Gyenge-Szlify Tilda lelkész a Szeretet himnuszára (1Kor 13,7) alapozott áhítatában a mindenre tette a hangsúlyt. A többször is ismétlődő minden kapcsán egyben kérdezte mi az a sok minden? Pál apostol fel is sorolja, hogy mi mindent tűr el az isteni szeretet. A nehéz feladatot miattunk – a bukott, a bűnös ember hibái miatt is – tűri, vállalja fel az isteni szeretet. Tilda lelkész párhuzamot vont általában a születés, az élet és Jézus születése, élete között. Jézus kiválik a többi ember közül, viselkedése sokakat megbotránoztatott, még istenkáromlással is vádolták. Jézus mindent, még az árulását is eltűrte. Sokan még a keresztfán is kigúnyolták, kérdezve, milyen az az Isten, aki saját fiát feláldozza? Nem némán, hanem határozott szándékkal tűrt és tűr el mindent Isten a szeretetével, mert az végtelen. Isten mindig igazságot tesz. Minden bűn egyszer lelepleződik. Ha Isten beavatkozott volna Jézus meghurcoltatásába, maga is bűnössé vált volna. Isten a mindent eltűrő viszonyulásával bizonyította be, hogy Jézus Krisztus ártatlan, aki érettünk halt meg a keresztfán. Az áhítatot követően a 344. dicséretünket énekeltük együtt: „Az egyháznak a Jézus a fundamentuma. / A szent Igére épül fel lelki temploma.” (...)

A Kárpát-medencei imanapot idén a horvátországi testvérek készítették elő, Kedves Klára és Lábadi Károly összeállítására alapján. Erről Szenn Vanda lelkész, a Horvátországi Református Nőszövetség elnöke tájékoztatót. A december elején bemutatásra kerülő imanap anyaga hamarosan elérhető lesz a világhálón. Az elnök asszony átfogó előadást tartott Novák Olgáról, az első délvidéki magyar református teológusnőről és Borkó Julianna, kopácsi református zoltáros asszonyról.

Novák Olga (1889–1961) életéről készült tanulmányát Sári Szabó Katalin Szentlászlón először mutatta be 2006. április 22-én, a HMRKKE női konferenciáján. Élettörténete azóta kezd ismertté válni. Ez azért is fontos, mert úgy tűnik, a XX. századnak vannak kiemelt egyéniségei, így az egyházban is. De vannak olyanok is, akik a saját korukban meghatározóak voltak, ma már mégsem hallani róluk. Novák Olga is közéjük tartozik. Vallotta: „Kicsi pont vagyok én ezen a világon. Még a magyar életben is, de hát vagyok....” Viszontagságos életútjáról kimerítő tanulmányt olvashatunk a világhálón és a HRKKE honlapján.

Borkó Julianna (1869–1947) egyházi énekszerző családi tragédiái miatt a Bibliában keresett menedéket. Vallásos könyveket olvasott. A kopácsi bibliakör vezetőjeként maga köré gyűjtötte a testvéreket. Közös imádkoztak, együtt énekeltek, olvasták a Szentírást, a szövegeket pedig Borkó Julianna, az egyszerű parasztasszony értelmezte. Később a maga szerezte dallammal, mintegy 350 református zoltárt, dicséretet írt. A Drávaszögben népszerűvé vált énekei kéziratos formában terjedtek, s jelentősen hozzájárultak az egyházi élet megerősítéséhez a délvidéki magyarság körében. Életútjáról most már számos adat fellelhető a világhálón.

Az elhangzott előadások után Énekeskönyvünk 416. – Borkó Julianna írta dicséretet énekeltük: „Taníts Uram, imádkozni buzgóbban, / Hogy előttem porba essem mind jobban. / Végre hozzád oly közel juthassak: / Égi gondolattá tisztulhassak!”

A világ köztudatában tévesen ivódott be a felfogás, hogy a férfiak erősebbek, mint a nők. A keresztyének között is vannak, akik hasonlóan vélekednek. Mi nem tartozunk azon keresztyének közé, akik ezt állítják, mondta a SZRKE püspöke, Halász Béla, konferenciázáró áhítatában. Mi a bibliai tanítást tartjuk mérvadónak. Érvelését az első emberpár tiltott gyümölcshöz való viszonyulásától kezdte, és vezette végig a Szentírás fonalán, a negatív és pozitív személyek tanulságos példáján át egészen napjainkig. Hangsúlyozva, hogy Jézus, nemtől függetlenül, mindenkit tanított. Áhítata befejező részében kiemelten szólt a hit, az anyanyelv megtartásának fontosságáról, mert ez az identitásunk megőrzésének, éltetésének alapfeltétele. S ebben nagy feladata, szerepe van az édesanyáknak, a nagymamáknak, a dédnagymamáknak. A női konferenciánkat a 330. dicséretünk éneklésével zártuk.

A kiegészítő részben, tájékoztatóul Halász Dániel lelkész ismételtén kihirdette a folyamatban levő

gyűjtést Kárpátaljának.

Nőszövetségünk további tevékenységének lehetőségeit Halász Zsuzsanna és Gyenge-Szlify Tilda ismertették. A tavaszra esedékes választási konferencia megszervezésére háromtagú – Marton Ilona, Mókus Edit és Csányi Erzsébet – bizottságot választottak egy helyettes – Delonga Julianna – taggal.

Ebben a részben mind a horvátországi, mind néhány gyülekezetünk testvérei megosztották a konferenciánk résztvevőivel a gondjaikat is, amelyek hátráltatják tevékenységüket saját gyülekezeteikben. Kérték, hogy a legközelebbi női konferenciánkon ezekről is legyen szó, a megoldási lehetőségek tükrében.

„Mivel pedig a hitnek ugyanaz a Lelke van bennünk, ahogyan meg van írva: „Hittem, azért szóltam,” mi is hiszünk, és azért szólunk!” (2Kor 4,13)

GONDOLATÉBRESZTŐ

Dr. Szabó Katalin
főmuzeológus
Semmelweis Orvostörténeti
Múzeum

„Hírnév, kincs, dicsőség nem adhat földi boldogságot, önmagunkban kell azt keresnünk, a szív nyugalmában s az erkölcs tiszta érzet ártatlan örömeiben.”

Még szinte gyermekként fogalmazta meg vitéz nagybányai Horthy Miklós (1868 – 1957) a fenti idézetet, 1877-ben a Debreceni Református Kollégium diákjaként, ahol 1876 és 1878 között tanult.

Talán provokatívnak tűnik, hogy egy – ma úgy tartják – megosztó személyiségtől idézünk, de azt hiszem, a különböző „politikai divatok és tudományos téveszmék” nem akadályozhatnak meg bennünket abban, hogy reálisan, ugyanakkor reformátusként némi önérzettel ne emlékezhetnénk a kormányzóra. Annál is inkább, mert a maga korában igen népszerű ember volt a reformátusok körében. Itt nálunk – tekintve, hogy hasonlóképpen Horthyhoz, mi is a Nagykunságból származunk – kifejezett Horthy kultusz élt.

Az apai ágon református, a 17. századtól pap felmenőkkel is rendelkező család női ágon katolikus volt. A falusi, kenderesi történetek szerint a család ennek megfelelően járt el a templomba és a temetkezési helyüket is ennek megfelelően alakították ki. A kormányzó édesapja ambiciózus, de ugyanakkor szerény ember volt, aki hivatalt nem fogadott el, de heves-nagykunsági egyházmegyei tanácsbíráként szolgálta az egyházat és gondnoki tisztséget is viselt.

Horthy Miklóst emberi és szakmai kvalitásai emelték a király nélküli királyság élére, ahol kormányzóként próbált helyt állni egy igen ingatag korban, amikor a magyarság és a magyar államiság szó szerint a lét és nemlét határán imbolygott. Azt hiszem, kétségtelen, hogy Horthy elévülhetetlen érdemeket szerzett abban, hogy a két világháború közötti időszakban a magyar nép élni akarása győzedelmeskedhetett.

Kormányzó volt, de alapjában véve – Kenderesen és környékén róla élő történetek szerint – megmaradt szerény, mondhatni puritán embernek, aki szeretett végigsétálni a falun, aki szívesen elbeszélgetett az útjába kerülő emberekkel. A legendák szerint gyakran kérték fel keresztapaságra is, amit minden esetben vállalt és a keresztgyerekeiről a későbbiekben sem

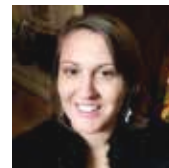
feledkezett meg. A legendárium szerint, „máig beszélnek, hogy zsoldároscopyvét többnyire „otthon felejtette”, és ezért kölcsönként egyet valamelyik fiatal lánytól. Mielőtt visszaadta, észrevétlenül kisebb címletű bankjegyet csúsztatott a könyv lapjai közé. Jó időben, az istentisztelet után lópokrócot terítettett le a templom mellé a gyepre, arra leült, és az odagyűlt falubeliekkel hosszasan elbeszélgetett.”

Talán kevesen tudják, hogy a Horthy családban szokás volt egy gyermeket papi pályára küldeni. A kilencgyermekes, hét fiút nevelő családban Miklóst szánták a szülők papnak. Egy családi tragédia azonban másként rendezte a dolgot. Miklós fivére, Béla a Fiumei Tengerészeti Akadémia végzőseként tragikus balesetet szenvedett. Bátyja emlékére, szülői beleegyezés nélkül jelentkezett Miklós az akadémiára és tengerésztiszt vált belőle. „A művelt fiatalember 6 nyelven beszélt, festett, zenélt, több sportban kiemelkedő volt, pl. a középtávfutásban, vívásban, vitorlázásban, kerékpárban és teniszben. De emellett jó lovas és jó táncos is volt” – írták róla.

Azt hiszem a reformátusság sosem, a mai napig nem feledkezett meg Horthy Miklósról. 1938-ban a Református Kollégium Baráti Köre emléktáblát helyezett el a kollégium falára egykori diákja tiszteletére. A Református Kollégium küldötte átadott a kormányzónak egy Bibliát, melyet Komáromi Csipkés György 1685-ben Debrecenben készíttetett. A következő szöveget írták bele: „A Debreceni Református Kollégium ajándéka egykori növendékének, nagybányai Horthy Miklós kormányzónak. Aranyunk és ezüstünk nincsen, hanem azt adjuk, amiben élet van Jézus által. Debrecen, 1920. április Dégenfeld, egyházkerületi főgondnok, Balthazár püspök.”

A táblát 1950-ben az akkori politika vezetőinek utasítására eltávolították, de 2012. május 19-én Horthy Miklós emléktábláját visszaállították eredeti helyére. A tábla ma is látható a Debreceni Református Kollégiumban.

Válasz egy névtelen levélre

Halász-Sándor Gyöngyvér
gyülekezeti adminisztrátor,
szerkesztő

A lelkeszi hivatás talán sokak számára megfoghatatlan. Van egy elképzelése mindenkinek arról, mit is csinál egy lelkipásztor, de valójában kevesen látunk bele. Én már kicsi gyermek koromban megláthattam a lelkeszi szolgálat felelősségteljes voltát. Édesapám és édesanyám is lelkipásztorként szolgáltak több gyülekezetben, egészen a nyugdíjba vonulásukig. Minden nap hittanórákat tartottak, istentiszteleteket délelőtt és délután. Nálunk bűnbánati hét is volt, hétfőtől szombatig az úrvacsorás istentisztelet előtt. A konfirmációi előkészítő két éves volt, hogy az ifjak mélyebben megismerjék a hitvallást, a Bibliát és a Heidelbergi kátét. Voltak ifjúsági órák, gyermek istentiszteletek és más gyülekezeti alkalmak. Keresztelők, konfirmációk, esküvők, temetések, és mind az, amit még ezeknek az alkalmaknak a megtartása megkövetel, a készülés. Bármit is láttunk filmekben a lelkipásztor nem csak úgy felmegy a szószékre, mindazt sok-sok készülés előzi meg. A lelkipásztorok minden évben mentek egyházlátogatásra, így az összes gyülekezetet végig látogatták és ekkor ellenőrizték is egymás munkáját (anyakönyvek vezetését, pénztárat) Az egyházlátogatók igei szolgálattal és egy kötetlen vacsorával zárták a látogatásukat.

Így nőttem fel egy szép rendben Zemplénben. (Északkelet-Magyarország)

A férjem is lelkipásztor, bár a szórványban való szolgálat nagyban eltér attól, amit gyerekkoromban láttam, mégis azt tapasztalom, hogy ő is Krisztus ügyéért munkálkodik és talán a maradéki közösség nem minden tagja éli ezt így

meg, mert a közvetlen munkatársak és presbiterek között is vannak negatív hangok, de mégis úgy érzem, ha valakinek Krisztus él a szívében az nem lehet tétlen, így ő sem az.

De hazudnánk saját magunknak és az élő Istennek, ha nem ismernénk be, hogy az egész Szerbiai Református Keresztyén Egyház a bűn megköztözöttségétől szenved. Igen, egyházi vezetők, lelkipásztorok, presbiterek, egyháztagek. Tehát, ha ezek közül valaki nem azt cselekszi, amit az egy igaz Isten rábízott, akkor nem alkalmas a feladatára. Pál apostol így tanít bennünket: **“Az Isten által vetett szilárd alap azonban megáll, amelyre ez van pecsételve: „Ismeri az Úr az övéit, és hagyja el a gonoszt mindenki, aki az Úr nevét vallja!” Egy nagy házban pedig nemcsak arany- és ezüstedények vannak, hanem fa- és cserépedények is, amazokat megbecsülik, emezek pedig közönséges használatra valók. Ha tehát valaki megtisztítja magát ezektől, megbecsült, megszentelt edény lesz, az Úrnak is hasznos, és minden jó cselekedetre alkalmas.”** (2Tim 2,19-21) Mindenki részes abban, ha az Úr ügye nem halad előre a közösségében. Mindnyájunknak adott feladatot az Úr, lássuk meg ezt és cselekedjünk, mert eljön az a nap, amikor számot kell adnunk.

Ezért imádkozzunk és szüntelen könyörögjünk a mi drága Urunkhoz, hogy adjon ébredést egyházunkban.

Református Élet

Kiadja a Szerbiai Református Keresztyén Egyház
Főszerkesztő: Halász Béla lelkipásztor – püspök, Hertelendyfalva
Trg Vojvodjanske Brigade 2., 26000 Pancsova-Vojlovica
Szerkesztették: Halász Dániel és Halász-Sándor Gyöngyvér
e-mail: reformatusélet@gmail.com, Tel.: 022 /506-508

Lektor: Sándor Panna

Számítógépes szerkesztés: Lukács Attila
Minden megjelent írásért a szerző vállalja a felelősséget.

Lapzárta minden hónap 15-én.

Az írások rövidítési és szerkesztési jogát fenntartjuk.

Nyomtatva: Forum-Újvidék

Megjelenik 820 példányban

